

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018 959

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2683/18		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 31. Предлога закона брише се.

Образложење

Амандманом се следи став изнет у амандману на члан 1. Предлога.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Миљан Дамјановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018

959

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2693/18		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

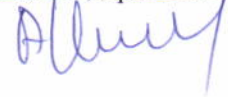
Члан 32. Предлога закона брише се.

Образложење

Амандманом се додатно дпотврђује став изнет кроз претходне амандмане.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Александар Шешељ

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018 959

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2693/18		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О И ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 14. Предлога закона брише се.

Образложење

Амандманом се следи став изражен кроз претходне амандмане.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Момчило Мандић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2693/18		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 33. Предлога закона брише се.

Образложење

Брисањем предложених чланова изражава се став Српске радикалне странке о понуђеном Предлогу.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Зоран Деспотовић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018 959

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2693	18	

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 15. Предлога закона брише се.

Образложење

Амандманом се скреће пажња на штетност лобирања, пре свега због велике могућности злоупотребе и корупције.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Милорад Мирчић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018

959

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2693	18	

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 34. Предлога закона брише се.

Образложење

Амандманом се скреће пажња на негативне последице евентуалног усвајања предложеног закона.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Петар Јојић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018 959

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2693/18		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

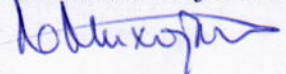
Члан 16. Предлога закона брише се.

Образложење

Амандманом се следи став Српске радикалне странке о Предлогу.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Љиљана Михајловић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018

959

Орг. јед.	Број	Прилог	Бројности
01	011-2693/18		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

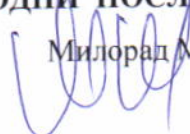
Члан 35. Предлога закона брише се.

Образложење

Предложени члан је потврда да се закон доноси реда ради и да не постоји реална потреба за усвајање овог Предлога.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Милорад Мирчић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018

959

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2693/18		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 36. Предлога закона брише се.

Образложење

Бесмисао усвајања овог Предлога садржана је у последњем ставу и року примене закона.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Вјерица Радета

В. Радета

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018

959

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Бредности
01	011-2673/18		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

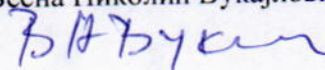
Члан 17. Предлога закона брише се.

Образложење

Амандман се подноси из разлога наведених у амандману на члан 1. Предлога. прецизира наслов Предлога.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Весна Николић Вукајловић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018 959

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2673/18		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 18. Предлога закона брише се.

Образложење

Амандманом се потврђује став Српске радикалне странке о Предлогу.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Марина Ристић
Марина Ристић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018 959

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2693/18		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ:

АМАНДМАН

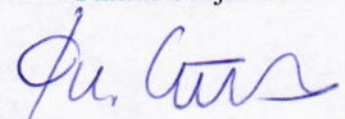
Члан 19. Предлога закона брише се.

Образложење

Амандман се подноси из разлога наведених у амандману на члан 1. Предлога.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Филип Стојановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018 959

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2673/18		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 20. Предлога закона брише се.

Образложење

Лобирање би у духу Предлога значило озваничавање корупције.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Немања Шаровић

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018

959

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2678/18		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 21. Предлога закона брише се.

Образложење

Амандман је у складу са ставом Српске радикалне странке о Предлогу.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Вјерица Радета

В. Радета

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018

959

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2673/18		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 22. Предлога закона брише се.

Образложење

Амандман следи став изражен кроз претходне амандмане.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Наташа Јовановић

Наташа Јовановић

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018

959

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2673/18		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 23. Предлога закона брише се.

Образложење

Амандман је логичан след претходних амандмана.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Ружица Николић

Никола Ружица

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018

959

Број	Број	Прилог	Бројности
01	011-2673/18		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 24. Предлога закона брише се.

Образложење

Амандманом се потврђује став изнет кроз претходне амандмане.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Срето Перић

Срето П. Перић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД,
25.09.2018.

ПРИМЉЕНО: 25. 09. 2018

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01011	2613	1	32

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161, став 1 Пословника Народне скупштине Републике Србије, на
Предлог закона о лобирању подносим следећи амандман:

Амандман на члан 34.

У члану 34. после става 5. додаје се нови став 6. који гласи: „новчаном казном од 30.000,00 до 150.000,00 дин казниће се лобирано лице из члана 6. Предлога закона, које учествујући у активностима лобирања не спречи настанак штетних последица по јавни интерес.“

Образложење:

Казненим мерама у члану 34. предвиђене су казне само за лобисте – физичка лица, правна лица кориснике лобирања а не и за лобирана лица – функционере на разним нивоима власти где су утицаји највећи, корупција највећа а самим тим и штета по јавни интерес највећа.

Народни посланик

Горица Гајић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
25.09.2018.
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
... ..

01 011-2673 / 132
18

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о лобирању,
подносим амандмане на :

Амандман на члан 1.

Члан 1. мења се и гласи : „ Овим законом уређује се појам лобирања, субјекти лобирања, начин
лобирања правила лобирања, регистар и евиденција у вези са лобирањем, извештавање о
лобирању, казнене одредбе и друга питања од значаја за лобирање.“

Образложење.

Имена члана 1. садржајније и свеобухватније прецизира шта све Предлог закона о лобирању
садржи а што би члан 1. требало да обухвати.

Народни посланик
Горица Гајић

G. Gajić

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018

959

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2693/18		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 1. Предлога закона брише се.

Образложење

Став Српске радикалне странке је да се овим Предлогом жели увести невладине организације у доношење закона и да овај закон не треба да постоји у нашем правном систему.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Вјерица Радета

V. Radeta

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018

959

Организација	Број	Прилог	Вредности
01	011-2673/18		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 2. Предлога закона брише се.

Образложење

Ванинституционални утицај у рад званичних органа је неприхватљив за Српску радикалну странку.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Наташа Јовановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018

959

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2673/18		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 3. Предлога закона брише се.

Образложење

Амандманом се изражава став Српске радикалне странке о овом Предлогу.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Ружица Николић

Николић Ружица

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018

959

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2673	18	

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 4. Предлога закона брише се.

Образложење

С обзиром да је Српска радикална странка против усвајања овог Предлога онда је и против установљавања некаквог регистра лобиста.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Срето Перић

Срето П. Перић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018

959

Одг. јав.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2693/18		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 5. Предлога закона брише се.

Образложење

Званични органи и институције морају да воде рачуна о општем интересу, а појединачни интереси не смеју се решавати на предложени начин.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Александар Шешел

Александар Шешел

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018

959

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2683/Р		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

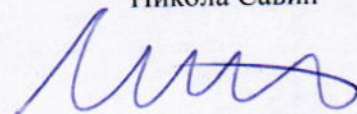
Члан 6. Предлога закона брише се.

Образложење

Амандманом се следи став изнет у амандману на члан 1. Предлога.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Никола Савић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 23. 10. 2018

959

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2673/18		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 7. Предлога закона брише се.

Образложење

Свако лобирање могло би довести до штетних последица за јавни интерес.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Александра Белачић
А. Белачић

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018 959

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2673/18		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 8. Предлога закона брише се.

Образложење

Лобирање је извор корупције и не може се говорити о интегритету у лобирању.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Дубравко Бојић

Д. Бојић

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018 959

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2673/18		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 9. Предлога закона брише се.

Образложење

Агенција за борбу против корупције ни у оквиру досадашњих надлежности није показала непристрасност па јој се ни у евентуалној примени оваквог закона не би могло имати поверење.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Миљан Дамјановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018

959

Број	Број	Прилог	Вредности
01	011-2673	18	

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

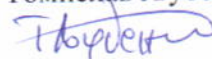
Члан 27. Предлога закона брише се.

Образложење

Амандманом се следи став изнет у амандману на члан 1.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Томислав Љубеновић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018

959

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2673/18		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

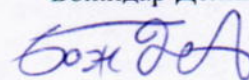
Члан 10. Предлога закона брише се.

Образложење

Амандман је у духу претходних амандмана.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Божидар Делић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018

959

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2683/18		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

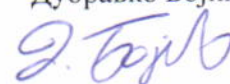
Члан 28. Предлога закона брише се.

Образложење

Амандманом се следе претходно поднети амандмани.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Дубравко Бојић

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018

959

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2673/18		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 11. Предлога закона брише се.

Образложење

Амандман је у складу са амандманом на члан 1. Предлога.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Зоран Деспотовић

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018

959

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2673/18		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 29. Предлога закона брише се.

Образложење

Амандман је логичан след претходних амандмана.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК
Милорад Мирчић

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018

959

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2673/18		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

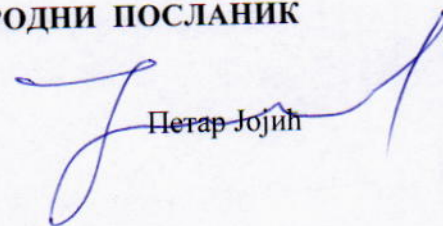
АМАНДМАН

Члан 12. Предлога закона брише се.

Образложење

Бесмислена је оваква забрана у случају кад постоји лобирање.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Петар Јојић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018

959

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2693/18		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 30. Предлога закона брише се.

Образложење

Амандманом се скреће пажња на став Српске радикалне странке о Предлогу закона.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Александра Белачић
АБелачић

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018

959

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2683/18		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

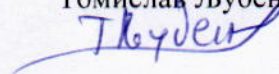
Члан 13. Предлога закона брише се.

Образложење

Собзиром да је Српска радикална странка против доношења оваквог закона амандман којим се предлаже брисање обуке за лобисту је једино логишно решење.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Томислав Љубеновић

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018

959

Број	Број	Прилог	Бројности
01	011-2673/18		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 24. Предлога закона брише се.

Образложење

Амандманом се потврђује став изнет кроз претходне амандмане.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Срето Перић

Срето П. Перић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018

959

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2693/18		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 25. Предлога закона брише се.

Образложење

Амандман се подноси из разлога наведених у амандману на члан 1. Предлога.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Александра Белачић

A. Belacich

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 29. 10. 2018

959

п. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2673/18		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
1. октобар 2018. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ следећи:

АМАНДМАН

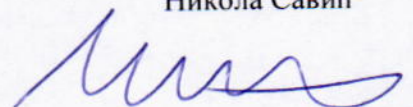
Члан 26. Предлога закона брише се.

Образложење

Циљ предлагача не може се постићи понуђеним Предлогом.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Никола Савић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Одбор за правосуђе, државну
управу и локалну самоуправу
07 Број: 011-2673/18
29. октобар 2018. године
Београд

НАРОДНА СКУПШТИНА

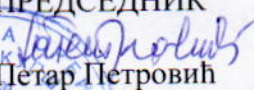
Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу, на 41. седници одржаној 29. октобра 2018. године, размотрио је **Предлог закона о лобирању** (број 011-2673/18 од 13. августа 2018. године) који је поднела Влада, у начелу.

На основу члана 156. став 3. Пословника Народне скупштине, Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу подноси

ИЗВЕШТАЈ

Одбор је, у складу са чланом 155. став 2. Пословника Народне скупштине, одлучио да предложи Народној скупштини да прихвати Предлог закона о лобирању у начелу.

За известиоца Одбора на седници Народне скупштине одређен је Петар Петровић, председник Одбора.

ПРЕДСЕДНИК

Петар Петровић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Одбор за уставна питања
и законодавство
04 Број: 011-2673/18
29. октобар 2018. године
Београд

НАРОДНА СКУПШТИНА

Одбор за уставна питања и законодавство, на седници одржаној 29. октобра 2018. године, размотрио је ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ, који је поднела Влада.

На основу члана 156. став 3. Пословника Народне скупштине, Одбор за уставна питања и законодавство подноси

ИЗВЕШТАЈ

Одбор је размотрио Предлог закона о лобирању, који је поднела Влада, у начелу и сматра да је Предлог закона у складу са Уставом и правним системом Републике Србије.

За известиоца Одбора на седници Народне скупштине одређен је председник Одбора.

ПРЕДСЕДНИК

Борђе Комленски

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Клуб самосталних посланика
30. октобар 2018. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 30. 10. 2018

918

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
ОП	ОПМ-2673	М8	

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на **Предлог закона о лобирању**, подносимо:

АМАНДМАН I

Члан 1. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистрација уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертифиције своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило. Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН II

Члан 2. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистровања уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе

скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертификаује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило. Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН III

Члан 3. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистрауња уз поштовање

кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертифициује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило. Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН IV

Члан 4. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што

сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистравања уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертификаује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило. Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН V

Члан 5. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистровања уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертификаује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило. Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности

променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН VI

Члан 6. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистравања уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертификује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до

регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило. Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваког акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН VII

Члан 7. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваког закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистровања уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертифиције своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило. Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН VIII

Члан 8. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистрација уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим

лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертификаује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило.

Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН IX

Члан 9. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистрауња уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертификаује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило. Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН X

Члан 10. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистравања уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертификаује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило. Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН XI

Члан 11. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистравања уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертификаује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило. Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН XII

Члан 12. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистрација уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертификује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило. Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН XIII

Члан 13. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистровања уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертификаује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило.

Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН XIV

Члан 14. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистравања уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертифициује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило. Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН XV

Члан 15. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистрација уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим

лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертификаује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило.

Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН XVI

Члан 16. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистрауња уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно

бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертифициује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило.

Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН XVII

Члан 17. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији

важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистрација уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертификаује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило. Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН XVIII

Члан 18. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистравања уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертифициује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило. Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН XIX

Члан 19. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистрација уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертификаује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило.

Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН XX

Члан 20. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистрација уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертифиције своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило. Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН XXI

Члан 21. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистрација уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим

лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертифициује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило.

Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН XXII

Члан 22. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистрација уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно

бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертификаује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило.

Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН XXIII

Члан 23. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији

важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистрација уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертификаује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило. Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН XXIV

Члан 24. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистравања уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертификаује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило. Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН XXV

Члан 25. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистравања уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертификаује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило.

Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН XXVI

Члан 26. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистравања уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертифициује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило. Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН XXVII

Члан 27. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистрација уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим

лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертификаује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило. Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН XXVIII

Члан 28. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистрауња уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистраују сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертификаује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило. Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН XXIX

Члан 29. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистравања уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертификаује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило. Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН XXX

Члан 30. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистравања уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертификаује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило. Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН XXXI

Члан 31. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистравања уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертифициује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило. Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН XXXII

Члан 32. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистрација уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертификаује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило.

Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН XXXIII

Члан 33. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистрација уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертифиције своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило. Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН XXXIV

Члан 34. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистрација уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим

лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертификаује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило. Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН XXXV

Члан 35. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистрауња уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертификаује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило. Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

АМАНДМАН XXXVI

Члан 36. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон о лобирању је добар пут да се утицај на креирање политика и доношење одлука законодавне и извршне власти учини транспарентним.

Суштина доношења оваквог закона је и да се у исто време не оптерети додатно администрација јер онда закон постаје себи супротност. Предлог закона баш то ради. Као прво укључује све нивое власти (републичку, покрајинску и локалну), што сматрамо непотребним, а с друге стране „затрпава“ Агенцију за борбу против корупције додатним административним оптерећењем. У државама сличним Србији важан је први корак увођења регулације лобирања. Зато је сврсисходније да за почетак то буде на нивоу републичког парламента и Владе.

Такође, постојање Друштва лобиста омогућава да се на то друштво, као струковну организацију, пребаци административни део регистрација уз поштовање кодекса који би контролисало министарство задужено за ову област (у неким државама је то министарство правде, а негде је министарство унутрашњих послова). У противном, како сада предлаже закон, Агенција за борбу против корупције ће додатно бити затрпана обавезама, посебно зато што закон предвиђа регистрацију сваке активности на сваком нивоу власти.

Довољно би било да се регистровани лобиста у Друштву, региструје код Председника парламента/Владе, да тражи дозволу која му омогућава увид у документе скупштине/Владе, да му се омогући присуство седницама одбора и могућност изношења мишљења и да му се омогући присуство на седницама које су од значаја за тему која је предмет лобирања. Тај модел се показао добар у многим државама које имају искуства са овом проблематиком, посебно зато што даје предност регистрованим лобистима у односу на нерегистроване, чиме се стимулише и обезбеђује транспарентност ове делатности.

У предлогу закона је предвиђено да Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисте и доноси план ове обуке. Мишљења смо да је и ово потребно оставити Друштву лобиста које онда сертификаује своје чланове и одговара за поштовање етичког кодекса који сами доносе (слично као лекарска комора или адвокатска).

У закону се такође наводи да је услов за обављање ове делатности високо образовање, што сматрамо небитним, па чак и контрапродуктивним када су у питању заступања одређених професија и делатности.

Нигде се у закону не помиње „период хлађења“ (cooling-off period) којим се прописује време (најчешће је то две године) које мора проћи од обављања јавне функције (потребно је дефинисати и које све јавне функције су у питању) до регистрације за обављање лобистичке делатности. Такав период би требало да прописује Друштво али смо мишљења да и закон мора наметнути овакво правило. Остаје питање какву ће улогу играти пракса доношења закона по убрзаном поступку, злоупотребе пословника (у који би се морало унети присуство и одредбе везане за лобисте, њихова права и обавезе) и непостојање годишњег плана рада скупштине?!

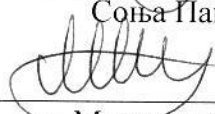
Због свега наведеног сматрамо да предложени закон неће решити ону проблематику због које је и предложен. Сматрамо да се закон мора у потпуности променити, уважавајући праксе других земаља где је доношењем оваквог акта дошло до позитивних резултата.

Пре доношења овог закона, потребно је испунити и предуслове који би за последицу имали благовремено извештавање о предлозима закона, транспарентно креирање политика и на крају слободу медија без које се све ово може претворити у своју супротност.

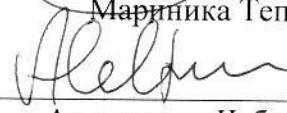
НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

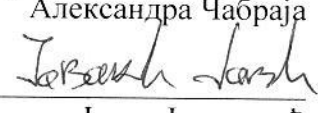
Соња Павловић

Мариника Тепић

Александра Чабраја

Јован Јовановић

Зоран Живковић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група Социјалдемократска странка, Народна странка

30. октобар 2018. године

Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 30. 10. 2018

1030

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2673	18	

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на **Предлог Закона о лобирању** подносимо:

А М А Н Д М А Н I

Члан 2. мења се и гласи:

„Члан 2.

Лобирање представља активност којом се врши утицај на органе власти у Републици Србији, у смислу закона којим се уређује приступ информацијама од јавног значаја (орган власти), као и на представнике Републике Србије у међународним организацијама, у поступку доношења општих аката, у вези са доношењем појединачних аката или аката пословања, за потребе наручиоца лобирања.

Забрањено је лобирање које се врши супротно одредбама овог закона.“

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже измена члана 2. Предлога закона тако што се предлаже проширивање појма лобирања, тако да се лобирање односи и на појединачне акте и акте пословања, као и на представнике Републике Србије у међународним организацијама.

А М А Н Д М А Н II

Члан 3. мења се и гласи:

„Члан 3.

Лобирањем се не сматрају и не могу бити предмет уговора о лобирању:

- 1) изношење информација, ставова и мишљења о законима, другим прописима и општим актима, предлозима или нацртима закона, других прописа и општих аката, у медијима и другим средствима којима се јавност обавештава;
- 2) саопштавање сопствених, достављање предлога и стручних мишљења органима власти ради иницирања, припреме, разматрања, усвајања и

давања образложења предложених решења закона, других прописа и општих аката, учешће по позиву органа власти са или без накнаде или у оквиру пројекта чији је корисник орган власти, у припреми, разматрању или давању стручних мишљења о предложеним решењима закона, других прописа и општих аката;

3) иницијативе грађана и удружења упућене органима власти ради доношења, измене и укидања закона, других прописа и општих аката;

4) активности функционера и запослених у органима власти ради иницирања, припреме, разматрања, усвајања и давања образложења предложених решења закона, других прописа и општих аката.“

Образложење

Амандманом се предлаже измена члана 3. тако што се врши прецизирање случајева када се одређене активности или одређена деловања не сматрају лобирањем. Предложеним амандманом се отклањају извесне недоумице које решење из Предлога закона може изазвати и тиме створити тешкоће у примени норме.

АМАНДМАН III

Члан 5. мења се и гласи:

„Члан 5.

Корисник лобирања је лице које као наручилац посла закључује уговор о лобирању, као и друго физичко или правно лице у чијем интересу се врши лобирање, а које је у вези са предметом лобирања повезано са наручиоцем лобирања.“

Образложење

Амандманским решењем се предлаже измена члана 5. тако што се прецизније уређује појам корисника лобирања, предвиђајући да је корисник лобирања лице које је закључило уговор о лобирању са лобистом, или друго физичко или правно лице у чијем интересу се врши лобирање и на одређени начин је повезано са наручиоцем лобирања.

А М А Н Д М А Н IV

Члан 6. мења се и гласи:

„Члан 6.

Лобирано лице је функционер у смислу закона којим се уређује сукоб интереса јавних функционера, запослено или на други начин радно ангажовано лице у органу власти, члан радне групе која припрема општи акт, као и лице на чији избор, именовање или постављење орган власти даје сагласност, а које учествује у поступку припреме и доношења закона, других прописа и општих аката или може утицати на садржај закона других прописа и општих аката.“

Образложење

Чланом 6. одређено је да „лобирано лице“ је изабрано, именовано, постављено, запослено или на други начин радно ангажовано лице у органу власти, као и лице на чији избор, именовање или постављење орган власти даје сагласност, а које учествује у поступку припреме и доношења прописа, односно другог општег акта или може утицати на садржај прописа, односно другог општег акта. Ова дефиниција лобираног лица је широка и обухвата широки круг могућих учесника у припреми прописа. Битан недостатак јесте то што ни ова одредба не покрива лица која као чланови радних група или спољни експерти могу утицати на садржину прописа, а нису радно ангажовани од стране органа власти (нпр. не примају накнаду за ангажман од органа, него од свог послодавца, донатора, или нису плаћени уопште), те се ради отклањања ових недостатака предлаже амандманско решење.

А М А Н Д М А Н V

Члан 7. мења се и гласи:

„Лобирано лице је дужно да се стара да утврди да ли могу да наступе штетне последице по јавни интерес услед прихватања предлога лобисте.“

Образложење

Чланом 7. Предлога закона прописана је дужност лобираног лица да спречи настанак штетних последица по јавни интерес које могу настати услед лобирања. Лобирано лице не може бити свесно свих штетних последица лобирања, па не може бити ни дужно да спречи настанак штетних последица. Оно може само да буде дужно да се стара да утврди да ли могу наступити штетне последице услед прихватања предлога које износи лобиста, да прикупи све потребне информације о томе, да изврши провере и томе слично. Стога би обавезу лобираног лица требало конкретизовати у правцу онога што јесте у

његовој моћи, уместо што се обавезује на нешто што не може извршити. Поред тога у оквиру казnenих одредби није предвиђена санкција за поступање супротно члану 7. Предлога закона, тако да дужност спречавања настанка штетних последица нема никакав значај.

А М А Н Д М А Н VI

У члану 10. став 1. тачка 6) брише се.

У ставу 2. после речи: „чији је држављанин“ ставља се запета и додају се речи: „а испуњава услове из става 1. тач. 2) до 5)“.

Образложење

Амандмано се предлажу вишеструке измене. Прво се предлаже брисање одредбе која као услов за упис у Регистар лобиста предвиђа завршену обуку за лобисте. Будући да лобирање не може да се дефинише као јавна служба нема ни потребе да држава организује обуку за лобисте и да условљава упис у Регистар завршеном обуком.

У погледу страних физичких лица која могу да обављају лобирање у Републици Србији амандманом се предлаже допуна става 2. тако да страно лице мора испуњавати и додатне услове, односно није довољно да је регистровано у својој држави за лобирање већ мора да испуњава и услове у погледу пословне способности, стручне спреме, кривичне неосуђиваности итд...

А М А Н Д М А Н VII

Члан 13. брише се.

Образложење

Амандманом се предлаже брисање члана 13. Предлога закона којим се регулише обука за лобисту. Будући да лобирање не представља јавну службу, нити представља поверено јавно овлашћење нема потребе да држава, односно Агенција за борбу против корупције спроводи обуку за лобисту.

А М А Н Д М А Н VIII

У члану 16. став 1. тачка 4) мења се и гласи:

„4) ако лобиста није поднео извештај о раду Агенцији за борбу против корупције у складу са законом;“

После тачке 4) додаје се нова тачка 5) која гласи:

„5) ако лобиста није закључио уговор о лобирању или је уговор закључио супротно одредбама овог закона;“

Тач. 5) и 6) постају тач. 6) и 7).

Образложење

Амандманом се предлаже измена и допуна члана 16. тако што се ближе и прецизније уређују разлози за брисање лобисте из Регистра лобиста.

АМАНДМАН IX

У члану 17. тачка 6) мења се и гласи:

„6) ако правно лице није поднело извештај о раду Агенцији за борбу против корупције у складу са законом;“

После тачке 6) додаје се нова тачка 7) која гласи:

„7) ако правно лице није закључило уговор о лобирању или је уговор закључио супротно одредбама овог закона;“

Образложење

Амандманом се предлаже измена и допуна члана 17. тако што се ближе и прецизније уређују разлози за брисање правног лица из Регистра правних лица која обављају лобирање.

АМАНДМАН X

У члану 18. после става 4. додаје се нови став 5. који гласи:

„На питања у вези са поступањем директора Агенције и Одбора Агенције у поступку доношења решења о упису и брисању из Регистра која нису посебно уређена овим законом примењују се одредбе закона којим је уређена надлежност, делокруг и поступање органа Агенције за борбу против корупције.“

Образложење

Амандманом се допуњује члан 18. тако што се предвиђа да се у поступку уписа и брисања из Регистра лобиста, односно Регистра правних лица која обављају лобирање примењују одредбе Закона о Агенцији за борбу против корупције.

АМАНДМАН XI

Члан 26. мења се и гласи:

„Члан 26.

Лобирање започиње првим контактом, усменим или писменим, између лобисте или нерегистрованог лобисте и лобираних лица.

Лобиста је дужан да при првом контакту лобирани лице обавести о томе са ким је закључио уговор о лобирању, шта је предмет лобирања, односно да

прецизира на који општи или појединачни акт или акт пословања се лобирање односи.

Лобиста је дужан да најкасније у року од три дана од почетка лобирања лобираним лицу достави доказ у упису у Регистар лобиста и уговор о лобирању без навођења висине уговорене накнаде за лобирање.“

Образложење

Амандманом се предлаже измена члана 26. тако што се предвиђа да лобирање започиње већ првим контактом усменим или писменим између лобисте и лобираним лица, за разлику од Предлога закона који предвиђа да лобирање почиње тек писменим обраћањем лобираним лицу. Овакво решење Предлога закона може довести до тога да све претходне активности остану потпуно изван контроле.

АМАНДМАН XII

Члан 30. мења се и гласи:

„Обавезе лобираним лица и органа власти

Члан 30.

Лобираним лице дужно је да о започетом лобирању из члана 26. овог закона сачини обавештење и да га у року од 15 дана од дана пријема достави Агенцији и органу власти у којем врши функцију или је радно ангажовано.

Агенција може од лобираним лица да захтева достављање ванредних обавештења о контактима које је имао у току лобирања са лобистом, односно нерегистрованим лобистом.

Обавештење из ст. 1. и 2. овог члана садржи име и презиме лобираним лица, податке о његовој функцији, запослењу или радном ангажовању, име, презиме и пребивалиште лобисте, односно назив и седиште правног лица које обавља лобирање, као и друге податке од значаја за обавештавање Агенције.

Агенција може користити податке из обавештења из ст. 1. и 2. овог члана за потребе провере тачности података наведених у извештају о раду лобиста, као и за обављање других послова из своје надлежности.

Начин подношења, ближа садржина и образац обавештења из ст. 1. и 2. овог члана уређују се актом директора Агенције.

Орган власти дужан је да води евиденцију о лобистичким контактима за функционере који су изабрани, постављени, именовани, запослени или на други начин радно ангажовани у том органу.

Орган власти једном у три месеца објављује извод из евиденције о лобистичким контактима, који садржи назив прописа који је предмет лобирања и име или назив лобисте.

Орган власти у образложење нацрта односно предлога прописа укључује информације о лобирању које је вршено у вези са тим актом.

Евиденција из става 6. овог члана садржи име и презиме лобираниог лица, податке о његовој функцији, запослењу или радном ангажовању, име, презиме и пребивалиште лобисте, односно назив и седиште правног лица које обавља лобирање, као и друге податке од значаја за обавештавање Агенције.

Ближа садржина и начин вођења евиденције из става 6. овог члана и извода из евиденције из става 7. овог члана уређују се актом директора Агенције.

Агенција врши контролу садржине и начина вођења евиденције из става 6. овог члана и извода из евиденције из става 7. овог члана.

У случају кршења обавезе из ст. 1, 2, 6, 7. и 8. овог члана и члана 33. став 2. тачка 3) и став 3. овог закона, Агенција може лобираним лицу, односно одговорном лицу у органу власти изрећи меру, у складу са законом који уређује спречавање корупције, односно иницирати покретање дисциплинског поступка.“

О б р а з л о ж е њ е

Амандманско решење подразумева да лобирано лице обавезно обавештава не само Агенцију, већ и орган у којем обавља функцију или ради о контактима које има са лобистима. Будући да Агенција контролише не само примену правила о лобирању, већ и имовину и приходе јавних функционера као и финансирање политичких странака и кампања, примерено је да податке о лобирању може користити и у те сврхе. Амандманом се предлаже да се најмање једном у три месеца објављују основни подаци о лобистичким контактима и то назив прописа који је био предмет лобирања и име лобисте. Агенција би ближе прописивала садржај извода из евиденције који се објављује, а вршила би и контролу поштовања обавезе. Наравно, правила о транспарентности би могла ићи далеко даље преко овог неопходног минимума, па би се могла утврдити већа ажурност података који се објављују, објављивање података о кориснику лобирања и начину на који је лобирање извршено итд.

А М А Н Д М А Н XIII

У члану 31. после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Агенција проверава тачност и потпуност извештаја из ст. 1. и ст. 2. по годишњем плану провере и на основу пријава физичких и правних лица,

објављује своје налазе најмање једном годишње и покреће поступка у случају утврђених неправилности.“

Образложење

Чланом 31. прописано је да су лобиста и правно лице које лобира дужни да Агенцији доставе писани извештај о раду, најкасније до 31. јануара текуће за претходну годину. Они који су брисани из регистра извештај достављају у року од 15 дана од дана коначности решења. Чланом 32. прописано је да извештај о раду садржи број и датум решења о упису у регистар, податке о кориснику лобирања у извештајном периоду (име, презиме и пребивалиште физичког лица, односно назив и седиште правног лица), податке о лобираним лицима и органима власти код којих је обављено лобирање (име, презиме, функција, запослење или радно ангажовање лобираниог лица и назив и седиште органа власти), као и предмет лобирања. Образац и ближи садржај извештаја о раду прописује се актом директора Агенције. Чланом 33. прописано је да Агенција може проверити тачност података из извештаја о раду и да може затражити од лобисте, односно правног лица које обавља лобирање, достављање уговора о лобирању, затражити податке од корисника лобирања или затражити такве податке од лобираних лица и органа власти. Они су дужни да Агенцији доставе податке у року од 15 дана од дана достављања захтева Агенције.

Недостатак ове одредбе, као и у многим другим законима, јесте то што су прописана овлашћења, а не и обавезе контролног органа. Агенција ће моћи да проверава, али смо од ње зависи да ли ће то и чинити и у којем обиму.

АМАНДМАН XIV

У члану 32. после тачке 4) додаје се нове тач. 5) и 6) које гласе:

„5) уговоре о лобирању закључене у извештајном периоду;

6) финансијски део извештаја који садржи податке о укупним и појединачним приходима и расходима подносиоцима извештаја и посебно исказане накнаде и трошкове за сваки уговор о лобирању закључен у извештајном периоду;“

После става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Извештај из става 1. објављује се на званичној интернет страници Агенције за борбу против корупције у року од три дана од дана пријема извештаја.“

Образложење

Амандманом се проширује садржина извештаја о раду, тако што се предвиђа да извештај обавезно садржи уговоре о лобирању и финансијски део.

Такође је предвиђена обавеза објављивања извештаја на веб страници Агенције, чиме се доприноси транспарентности рада лобиста и бољој контроли.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Марко Ђуришић

Мирослав Алексић

Ненад Константиновић

Горан Богдановић

Здравко Станковић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалдемократска партија Србије
30. октобар 2018. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 30. 10. 2018

1325

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
ОП	ОМ-2673/18		

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
-Председнику-

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о лобирању Републике Србије подносимо:

АМАНДМАН I

У члану 4 Предлога закона у ставу 2, на крају става реч : „нерегистровани“ се замењује речју „интерни (лобиста за сопствену ствар)“.

У члану 8 Предлога закона у ставу 1, реч : „нерегистровани“ се замењује речју „интерни (лобиста за сопствену ствар)“.

У члану 8 Предлога закона у ставу 3, реч : „нерегистровани“ се замењује речју „интерни (лобиста за сопствену ствар)“.

Образложење

Сматрамо да амандманско решење даје примеренији израз у односу на предложени, јер се тај термин у теорији и пракси лобирања не употребљава, као и да се термин „нерегистровани“ лобиста у неким законодавствима сматра кривичним делом. Овим предлогом се наглашава делатност интерног лобисте и односи се на конкретан предмет лобирања и искључиво у области у којој има интерес.

АМАНДМАН II

У члану 13 Предлога закона у ставу 2, после речи : „завршеној“ убацује се реч „основној“.

Образложење

Сматрамо да је амандманско решење целисходније и да адекватније дефинише и прецизније одређује, да поред „основне“, постоји и „додатна“ обука. У оквиру обуке би се разликовала основна обука која би представљала један од услова за добијање статуса лобисте и додатна обука која подразумева континуирано усавршавање лобиста у својој делатности.

АМАНДМАН III

У члану 26 Предлога закона у ставу 1, реч : „нерегистровано“ се замењује речју „интерног (лобиста за сопствену ствар)“.

У члану 26 Предлога закона после става 2, убацује се став 3 и гласи : „Интерни лобиста у овом обраћању, укратко образлаже свој интерес у конкретном предмету лобирања“.

Образложење

Сматрамо да амандманско решење целисходније и прецизније одређује очување, подизање и развијање капацитета лобистичке професије у Србији.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Славица Живковић

др Муамер Бачевац

доц др Иван Бауер

др Предраг Јеленковић

Јасмина Каранац

Милена Бићани

Бранимир Јовановић

др Милорад Мијатовић

Наташа Михаиловић Вашић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група „Слободни посланици“
30. октобар 2018. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 30. 10. 2018

1345

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-2683/18		

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о лобирању подносимо следеће амандмане:

А М А Н Д М А Н И

Члан 2. Предлога Закона о лобирању мења се и гласи:

“Члан 2.

„Лобирање” представља активност којом се врши утицај на органе власти у Републици Србији у смислу закона којим се уређује приступ информацијама од јавног значаја (орган власти), као и на представнике Републике Србије у међународним организацијама, у поступку доношења општих аката, у вези са доношењем појединачних аката или аката пословања, за потребе наручиоца лобирања.

Забрањено је лобирање које се врши супротно одредбама овог закона. “

Образложење:

Амандманом предлажемо јасније и прецизније дефинисање појма “лобирање”, а посебно с обзиром на то да су из појма лобирања искључени утицаји који су усмерени на појединачне одлуке органа власти. За овакво искључење нема оправданог разлога са становишта остваривања циљева закона. Иако могућа штета која настаје кроз скривени утицај на доношење општих аката потенцијално може бити већа него код појединачних, селективна примена прописа кроз појединачне одлуке представља фактичку промену правила у

корист привилегованог појединца, па би требало да буде предмет интересовања законодавца.

А М А Н Д М А Н II

Члан 3. Предлога Закона о лобирању мења се и гласи:

“Члан 3.

Лобирањем се не сматрају и не могу бити предмет уговора о лобирању:

- 1) изношење информација, ставова и мишљења о законима, другим прописима и општим актима, предлозима или нацртима закона, других прописа и општих аката у медијима и другим средствима којима се јавност обавештава;
- 2) саопштавање сопствених предлога, достављање предлога и стручних мишљења органима власти ради иницирања, припреме, разматрања, усвајања и давања образложења предложених решења закона, других прописа и општих аката, учешће по позиву органа власти са или без накнаде или у оквиру пројеката чији је корисник орган власти, у припреми, разматрању или давању стручних мишљења о предложеним решењима закона, других прописа и општих аката;
- 3) иницијативе грађана и удружења упућене органима власти ради доношења, измене и укидања закона, других прописа и општих аката;
- 4) активности функционера и запослених у органима власти ради иницирања, припреме, разматрања, усвајања и давања образложења предложених решења закона, других прописа и општих аката. “

О б р а з л о ж е њ е:

Амандманом се дефинишу активности које се не сматрају лобирањем у циљу отклањања могућих недоумица.

А М А Н Д М А Н III

Члан 5. Предлога закона о лобирању мења се и гласи:

“Члан 5.

Корисник лобирања је лице које као наручилац посла закључује уговор о лобирању, као и друго физичко или правно лице у чијем интересу се врши лобирање, а које је у вези са предметом лобирања повезано са наручиоцем лобирања. “

Образложење:

У уговорном односу са лобистом може стајати неко треће лице, које неће имати никакве користи од лобирања. С друге стране, кориснику лобирања може бити потпуно непознато да се оно уопште врши. На пример, ако велика фирма ангажује лобисту ради утицаја на повећање пољопривредних субвенција, кроз измену одговарајуће уредбе, користи могу имати сви пољопривредници, иако се лобирање предузима ради задовољења интереса само једне фирме.

Амандман би ублажио ове нејасноће и везао би појам корисника лобирања за физичко или правно лице које је закључило уговор о лобирању са лобистом или се са њим поводом тога налази у некој вези (нпр. заједнички договор око предузимања лобистичких активности ради промоције интереса крајњег корисника).

АМАНДМАН IV

Члан 6. Закона о лобирању мења се и гласи:

“Члан 6.

Лобирано лице је функционер у смислу закона којим се уређује сукоб интереса јавних функционера, изабрано, именовано, постављено, запослено или на други начин радно ангажовано лице у органу власти, члан радне групе која припрема општи акт, као и лице на чији избор, именовање или постављење орган власти даје сагласност, а које учествује у поступку припреме и доношења закона, других прописа и општих аката или може утицати на садржај закона других прописа и општих аката.”

Образложење:

Дефиниција лобираног лица која је дата у члану 6. Предлога закона о лобирању је широка и обухвата широки круг могућих учесника у припреми прописа. Битан недостатак јесте то што ни ова одредба не покрива лица која као чланови радних група или спољни експерти могу утицати на садржину прописа, а нису радно ангажовани од стране органа власти (нпр. не примају накнаду за ангажман од органа, него од свог послодавца, донатора, или нису плаћени уопште).

АМАНДМАН V

Члан 7. Предлога Закона о лобирању мења се и гласи:

“Члан 7.

Лобирано лице је дужно да се стара да утврди да ли могу да наступе штетне последице по јавни интерес услед прихватања предлога лобисте.”

Образложење:

Лобирано лице не може бити свесно свих штетних последица лобирања, па не може бити ни дужно да спречи настанак штетних последица, а како је прописано чланом 7. Предлога закона о лобирњу. Оно може само да буде дужно да се стара да утврди да ли могу наступити штетне последице услед прихватања предлога које износи лобиста, да прикупи све потребне информације о томе, да изврши провере и томе слично. Стога би обавезу лобираног лица требало конкретизовати у правцу онога што јесте у његовој моћи, уместо што се обавезује на нешто што не може извршити.

АМАНДМАН VI

У члану 29. Предлога закона, после става 2. додаје се став 3. који гласи:

“Одредбама овог члана се не могу умањивати права непосредно заинтересованих физичких и правних лица да изложе своје предлоге органима власти да буду благовремено обавештене о јавним расправама и другим видовима консултација у вези са усвајањем прописа.”

Образложење:

Како би се недоумице избегле, било би неопходно норму допунити да се одредбама члана 29. ст. 1. не умањују права лица која као заинтересоване стране траже од лобираног лица да буду примљена и да добију податке о предмету лобирања. Слично томе, одредба према којој постоји дужност да се лобиста обавести о јавним расправама и другим облицима јавних консултација у вези са припремом и доношењем прописа за који се врши лобирање, требало би да буде превазиђена. Наиме, органи власти су и иначе у обавези да објављују на свом сајту информације о јавним расправама и другим видовима консултација. Примерено је да заинтересовани лобисти о томе буду и непосредно обавештени, али би исто такво право требало да имају и сва друга заинтересована лица, која контактирају доносиоца одлуке.

АМАНДМАН VII

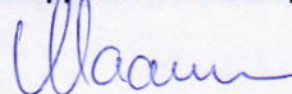
У члану 31. Предлога закона после става 2. додаје се став 3. који гласи:

“Агенција проверава тачност и потпуност извештаја из ст. 1. и 2. по годишњем плану провере и на основу пријава физичких и правних лица, објављује своје налазе најмање једном годишње и покреће поступка у случају утврђених неправилности.”

Образложење:

Недостатак ове одредбе јесте то што су прописана овлашћења, а не и обавезе контролног органа. Агенција ће моћи да проверава, али смо од ње зависи да ли ће то и чинити и у којем обиму, стога смо предложили допуну члана 31. Предлога закона о лобирању.

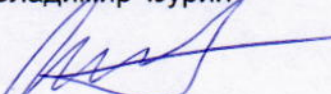
НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Татјана Мацура

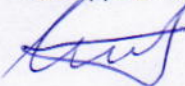
Владимир Ђурић

Александар Стевановић

Ненад Божић

Љупка Михајловска

ПРИМЉЕНО: 30. 10. 2018

1434

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Нова Србија – Покрет за спас Србије
30. октобар 2018. године
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
ОП	ОП-2673/18		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на
Предлог закона о лобирању подносим

А М А Н Д М А Н

Члан 5. мења се и гласи:

„Члан 5.

Корисник лобирања је лице које као наручилац посла закључује уговор о лобирању, као и друго физичко или правно лице у чијем интересу се врши лобирање, а које је у вези са предметом лобирања повезано са наручиоцем лобирања.“

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Чланом 5. Предлога закона прописано је да корисник лобирања може бити физичко или правно лице у чијем интересу се врши лобирање „чиме се обухватају све заинтересоване стране“, као што каже предлагач закона. Ова дефиниција корисника лобирања је недовољно прецизна. Она упућује на то да се гледа фактичка корист која за неко лице може настати услед лобирања. Међутим, у уговорном односу са лобистом може стајати неко треће лице, које само неће имати никакве користи од лобирања. С друге стране, кориснику лобирања може бити потпуно непознато да се лобирање уопште врши. На пример, ако велика фирма ангажује лобисту ради утицаја на повећање пољопривредних субвенција кроз измену одговарајуће уредбе, користи могу имати сви пољопривредници, иако се лобирање предузима ради задовољења интереса само једне фирме. На амандманом предложени начин се елиминише ова нејасноћа и појам корисника лобирања се везује за физичко или правно лице које је закључило уговор о лобирању са лобистом или се са њим поводом тога налази у некој вези (нпр. заједнички договор око предузимања лобистичких активности ради промоције интереса крајњег корисника).

Народни посланици

др Санда Рашковић Ивић

др Дијана Вукомановић

Ђорђе Вукадиновић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група Нова Србија – Покрет за спас Србије
30. октобар 2018. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 30. 10. 2018

15²¹

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
ОП	ОМ-2673/18		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на
Предлог закона о лобирању подносим

А М А Н Д М А Н

Члан 6. мења се и гласи:

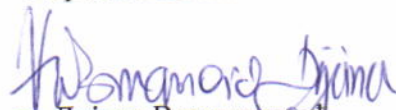
„Члан 6.

Лобирано лице је функционер у смислу закона којим се уређује сукоб интереса јавних функционера, запослено или на други начин радно ангажовано лице у органу власти, члан радне групе која припрема општи акт, као и лице на чији избор, именовање или постављење орган власти даје сагласност, а које учествује у поступку припреме и доношења закона, других прописа и општих аката или може утицати на садржај закона, прописа и других општих аката.“

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Чланом 6. Предлога закона дефинисано је да је лобирано лице изабрано, именовано, постављено, запослено или на други начин радно ангажовано лице у органу власти, као и лице на чији избор, именовање или постављење орган власти даје сагласност, а које учествује у поступку припреме и доношења прописа, односно другог општег акта или може утицати на садржај прописа, односно другог општег акта. Ова дефиниција лобираног лица је широка и обухвата велики круг могућих учесника у припреми прописа. Међутим, битан недостатак ове дефиниције јесте то што оне не обухвата лица која као чланови радних група или спољни експерти могу утицати на садржину прописа, а нису радно ангажовани од стране органа власти (нпр. не примају накнаду за ангажман од органа, него од свог послодавца, донатора, или нису плаћени уопште). У том смислу овим амандманом предлажем корекцију члана 6. Предлога закона.

Народни посланик

др Дијана Вукомановић